

O gospodarskih in političnih krizah

Zanimivo predavanje župana dr. Dinka Puca v društvu „Soča“

Ljubljana, 2. novembra.

V soboto je društvo »Soča« otvorilo svojo 12. sezono predavanj. Predaval je društveni predsednik dr. Dinko Puc o najvažnejšem in izredno aktualnem vprašanju naše dobe — o gospodarskih in političnih krizah. Udeležba je bila tako številna kot najbrž še nikdar ne, velik salon restavracije »Pri levku« je bil kar natlačen, kar dokazuje, da se društvo še vedno krepi ter širi, obenem pa je bilo predavanje tudi tako zanimivo, da je bilo zanimanje razumljivo.

V imenu predavateljskega odseka društva je predstavil navzočo odsekov predsednik dr. Ražem. Govoril je o namenu društvenih predavanj, o težnjah in potrebi Primorcev, zlasti da jim je potrebna izobrazba ter da se morajo izpremeniti nekatere metode našega javnega življenja, obračunati moramo s tradicijami, da postanemo aktivni ter zavedni državljanji. Spominjal se je tudi umrlega rodoljuba E. Slavika, čigar spomin so prisotni počastili stoje, natančno pa je začelo predavanje.

Predavatelj je dejal, da se je odločil predavati o gospodarskih in političnih krizah, ker vladajo pri nas o teh pojavih zelo nejasni pojmi. Ljudje so zbegani, hujšački so na delu, nezanesljivost raste, nihče se ne zaveda dobro, kaj mu je storiti, kako delati. Časi so težki, zato mora biti vsak mož na pravem mestu.

Natančno obdelati predmeta seveda ne moret prav, da bi za to rabili več dni in da bo le očrtal v glavnem osnovne pojme tako, da si bo lahko napravil vsak sam sodba o stvari.

Gospodarsko krizo v splošnem je opredelil kot motnje gospodarskega življenja, nekakšno boljhanje narodnega gospodarstva. V starih časih, ko je bilo gospodarsko življenje še povsem enostavno, pravilni krizi niso poznavali, nastopale so le od časa gospodarske depresije, n. pr. kot posledica slabe letine ali vojske ter ni bilo dobrih prometnih zvez, da bi lahko ogrožene kraje hitro preskrbeli z živili. Takrat so nastopale motnje v gospodarskem življenju zaradi razumljivih naravnih posledic, če je bila n. pr. slaba letina ali je kakšno drugačje trpečo narodno gospodarstvo. Zdaj je pa gospodarsko življenje tako komplikirano, da nastopajo krize tudi zaradi dobril letin in zaj zajamejo celotno narodno gospodarstvo, dočim so bile nekdaj krajenvno omejene. Sedanje motnje gospodarskega življenja so tako resne, da je gospodarstvo vedno v kritičnem položaju, ko nastopi, zato jih tudi imenujemo krize.

Vzrok gospodarskih kriz je več in zato tudi razločujemo v gospodarskem življenju celo vrsto kriz: agrarne, borzne, industrijske, trgovinske.

Iz zgodovine se lahko poučimo, zakaj so nastopale krize in kako se jim moramo zoperstavljati.

Leta 1637. je zajela nizozemska gospodarstvo tako težka kriza, kakršne svet doletje še ni poznal ter je prav to prva resna gospodarska kriza v zgodovini narodnega gospodarstva. Vzrok so bile špekulacije z redkimi, kultiviranimi cvetlicami, tulipani, katerih cene so silno poskocile, ljudje so pa v taknili ves denar v vrtinarstvu. Sledil je neizbezeden polom, cvetlice so izgubile ceno, narodno gospodarstvo je bilo tako uničeno, da se ni mogla popraviti petdeset let.

Hudo krizo je zadržalo 1. 1790 do 1796 v Franciji slabo državno gospodarstvo. Država je izajala vedno nove bankovce brez kritike, sledila je inflacija.

Po Napoleonovih vojnah je zavladalo v Angliji veliko veselje nad zmago, industrije se je zelo dvignila, producija je bila vedno večja in leta 1825 je nastala naenkrat težka kriza zaradi nadproducije. Cene blaga so padle, delnice so izgubile vrednost, zato je propadel 70 bank.

Pri naštevanju značilnih primerov kriz iz zgodovine in njih vzrokov je predavatelj kot intermezzo omenil, da se nekateri znanstveniki pečajo s problemom solnčnih peg, ki jih dolže sedanje gospodarske krize.

Med drugimi je še omenil veliko krizo, ki je nastopila čez tri leta po nemško-francoski vojni leta 1873 v Nemčiji in Avstriji (v maju »črni dan« na borzah zaradi nadprodukcije).

Med predvojnymi krizami in sedanjo nizistveno razliko, pač pa je ta kriza svečana, zajela je vse države, vroči so pa isti. Kar je uničila vojna, je skušala nadomestiti industrija. Ker pa narodno gospodarstvo ni bilo nikjer pod strogi državnim nadzorstvom, je prislo do nadprodukcije. Predavatelj smatra, da produkcija ne bi smela nikdar prekoraciči pravilne meje; da bi se produkcija preveč ne zvišala, bi jo moral zavirati. Zaradi nadprodukcije so padle cene blaga, nastal je splošen začetek, naraščati je začela brezposelnost in padati kupna moč prebivalstva. Vlada pa tudi poljedelska kriza, kmet ne more spraviti podelkov v denar, cene padajo. Powod se je razvila huda konkurenca, ki jo vzdrži lahko le podjetje, če znači čim bolj producentske stroške. Vedno popolnejši stroji izpodrivajo slabše in delavce, podjetja se racionalizirajo, delavce pa odpovedajo. Brezposelnost po nekaterih državah je strašna, tako je n. pr. v Ameriki pet milijonov brezposelnih, v Angliji tri milijone, v Nemčiji pa ena šestina prebivalstva.

Tudi pojmom politične krize je predavatelj poljudno razložil. Padec vlade še ne pomeni politične krize. Politična kriza nastopi, ko je v krizi bistvo, osnova določenega sistema države. Iz zgodovine poznamo značilno politično krizo v Franciji ob

prvi revoluciji, od casu republikanskog vlad do Napoleona. Politična kriza je največkrat posledica gospodarske, večkrat pa tudi nesposobnosti državnikov.

Značilno politično krizo prestaja zadnje čase Španije, ki je posledica težkega gospodarskega stanja, odnosno nepravilne razdelitve zemlje, veleposestev na eni in srošmaštva na drugi strani.

Vzrok naše politične krize pred zgodovinskim 6. januarjem ni bila gospodarska kriza, ki je prišla v roke političnih demagogov, ki so izrabljali nezavetne plemenske razlike v svoje namene. Zdaj pa, ko je država v najboljših rokah in smo popravljani, da sodelujemo za njem vsestranski podvig, je dolžnost vsakega, da gre manfestirat za to državo — volit.

V imenu predavateljskega odseka se je predavatelju zahvalil podpredsednik društva gospod Sancin.

Dr. Ljudevit Brenc

si usoja vladljuno naznaniti, da je

OTVORIL

advokatsko pisarno

V LJUBLJANI, Mayskyova cesta 12
(v palaci Vzajemne zavarovalnice, nasproti glavnemu kolodvoru). 12870

Spominu mrtvih

Ljubljana, 2. novembra.

Tih, lep dan je bil včeraj, a hladen. Solnce se je poslavljalo s svojim pozno jesenskim sijajem, nekaj trpkega je v takšnem dnevu in, kot je žalostna narava, se polasti tudi ljudi nekaj težkega. Glave se sklonijo.

Ceste, ki drže k Sv. Križu, so bile pole ne ljudi, ki so romali sklonjenih glav k tistim tihim, zadnjim domovom. Mesto je skoraj izumrlo, kdor je le mogel, ga je zapustil. Številni avtobusi so neprestano pobrali in odvzeli ljudi z Marijinega, Krekovega trga in drugod.

Na žalostnem, vedno zapuščenem Suhem bajerju je bila pjetjetna svečanost že dolge pole ob 10., udeležilo se je je številno občinstvo. Nekaj silnega je presunilo ljudi ob pogledu na te grobove ob plapolanju sveč. Človek se oglasi nekje globoko v slemernem ter protestira z gnevom in bolečino zoper nasilje, ki je zahtevalo že toliko žrtv. Pevsko društvo »Krkovo - Trnovo« je zapelo žalostnik »Nad zvezdami«, Šentjakobski župnik g. J. Barle je pa opravil molitve, nakar so pevci zapeli še »Oj Doberdob...«

Pred univerzo je ležal na spominski plošči trnjev venec in na spomeniku Ilirije so gorele sveče. Na vse svete se ljudje spomnijo pač tudi neznanih junakov.

Žalna svečanost za padlimi vojaki je bila letos posebno svečana. Okoli spomenika judenburških žrtv se je zbrala številna množica, ki je nemo počastila spomin žrtv, ki jih ne smemo nikdar pozabiti. Ob 15.45 je vojaška godba zaigrala žalni koral, nakar so združeni pevski zbori zapeli žalostnik »Vigred se povrne« pod vodstvom pevovodje Z. Prelovcu. Vojni kurat g. Bonač je v vznesenih besedah proslavil vojne žrtve, nakar je vojaška godba zopet zaigrala, h koncu so pa duhovniki opravili molitve. Pevci so zapeli še žalostnik »Oj Doberdob«, godba je pa zaključila svečanost z žalnim koralom.

Grobovi so bili vsi lepo okrašeni in očiščeni, le tu in tam je bila med njimi skrita zelenja ruša. Takšnih zapuščenih gornil, ki so že skoraj povsem zrvnane z zemljo, je pa največ pri Sv. Krištofu. Življenje pljuska od vseh strani okoli tega pokopališča, ki se ruši vedno bolj in je zdaj že nenaravn otok sredi mestnega življenja. Grobovi naših velikih mož pa vendar niso bili povsem pozabljeni, okrasili so jih Preporodovi.

Pokopališče pri Sv. Križu je obiskalo včeraj nad 25.000 ljudi.

Pri včeretu je mesto zopet oživel in ljudje so vtapljali žalostne spomine — v gostilnah.

Z dežja pod kap.

— Kako se počuti tvoja žena?

— Bila se nevarno boľna, zdaj je pa zopet nevarno zdrava.

Tragedija ruskega inženjerja

V soboto je tovorni avto Ljubljanske gradbene družbe povozil inženjerja Pavla Barkova, ki se bori z smrto

Ljubljana, 2. novembra.

Kljub ogromnemu prometu avtomobilov in avtobusov, ki so zlasti vozili na pokopališče ter od tam zopet v mesto, se včeraj ni pripravil nobena nesreča. Pač pa se je pripstila težka in usodevila prometna nesreča v soboto zvečer na Dunajskem cesti. Žrtev te nesreče je postal mladi ruski inženjer, 33letni emigrant Pavel Barkov, ki se sedaj bori v bolnici s smrtnjo.

Pavel Barkov je bil v soboto popoldne v družbi gledališke igralke ge. Marie Nablocke na Ježici, zvečer pa sta se skupaj vracači z izpodboda proti Ljubljani.

Okrug 20.50 sta prispevali do Stadiona, tedaj pa je opazil Barkov, da prihaja z Ježico proti Ljubljani večji avtomobil. Bil je prepričan, da je mestni avtobus, skočil je na cesto in dvignil roke. Avtomobil se pa ni ustavil in je drvel z neznamjano hitrostjo proti njemu. Sunek je bil tako silen, da je Barkov odletel več metrov daleč in pritele na pešpot. Policija je ugotovila, da gre za tovorni avtomobil Ljubljanske gradbene družbe, ki ga je vozil šofer Alojzij Tašker, rojen leta 1983. v Sevnici.

Tašker je bil zaslišan in je izpovedal, da je sicer videl nekoga moškega, ko je skočil na cesto in dejal znamenje z roko,

bil je pa mnjenja, da se bo moški že sam umaknil in zato je vozil naprej. Da ga je podelil ni opazil in zato je brezbrinjno vozil naprej. Policija je uvedla strogo preiskavo.

Barkov je star 33 let in je rodom iz Odese. Zaposten je bil kot geometer pri hidrotehničnemu oddeku banske uprave v Ljubljani.

Nesrečnemu Barkovu je takoj prisločila na pomoč ga. Nablocka, pobrala ga je in s pomočjo stavbne tehnike Franca Kugliča in njegove žene Marije so nezavetnega Barkova prenesli v bližnjo Kovačičevu gostilno, obveščena je pa bila tako reševalni avto, s katerim se je pripeljal tudi policijski stražnik Rudolf Vogrč, nakar so nezavetnega Barkova prepeljali v bolnico.

V bolnici so ugotovili, da je Barkov težko poškodovan. Zlomljeni ima obe noge, udru mu je prsti koš, poškodovan ima lobanje in ugotovili so tudi notranje poškodbe. Njegovo stanje je brezupno. Kakor nam poročajo iz bolnice, se nesrečni Barkov do danes ob 9. še ni zavedel in je njegovo stanje še vedno kritično. Zdravnik nimajo upanja, da bi nesrečni inženjer ostal pri življenu.

Stražnik Vogrč je zaslišal gospo Nablocko, Kugliča in njegovo ženo, ki so bili

priča grozne nesreče. Gospa Nablocka je bila tako razburjena, da ni mogla nenesar drugega povedati, kakor ponesrečenčev ime, dočim sta Kugličeva izpovedala, da sta videli, kako je Barkov skočil na cesto v dnevi roke. Avtomobil se pa ni ustavil in je drvel z neznamjano hitrostjo proti njemu. Sunek je bil tako silen, da je Barkov odletel več metrov daleč in pritele na pešpot. Policija je ugotovila, da gre za tovorni avtomobil Ljubljanske gradbene družbe, ki ga je vozil šofer Alojzij Tašker, rojen leta 1983. v Sevnici.

Tašker je bil zaslišan in je izpovedal, da je sicer videl nekoga moškega, ko je skočil na cesto in dejal znamenje z roko,

bil je pa mnjenja, da se bo moški že sam umaknil in zato je vozil naprej. Da ga je podelil ni opazil in zato je brezbrinjno vozil naprej. Policija je uvedla strogo preiskavo.

Barkov je star 33 let in je rodom iz Odese. Zaposten je bil kot geometer pri hidrotehničnemu oddeku banske uprave v Ljubljani.

Znajanje ponesrečenega ruskega emigranta je žalostno, usoda je bila neusmisljena z njim. Bežati je moral z materjo in bratom in Rusijo, preživel je težke čase gorja, pomanjkanja in bede. V Ljubljano so prispeli skoraj brez sredstev, toda Barkov ni obupal. Z neverjetno energijo se je lotil dela in študij. Studiral je na ljubljanskem univerzi, da se je po lahko preživel, ki je podneval del kot konjski hlapec v državnih žrebčarnih na Selu. Tako se je mu koma preživel, pomagal je tudi materi in bratu. Pred tremi leti je dovršil študije in tudi je bil sprejet na bansko upravo. Sedaj je bil jedva leto dni na trdnih nogah, pa ga je znova doletel težak udarec usode. Tragična nesreča mladega Rusa, ki je bil povod splošno priljubljen ter znan kot veste v dober urednik, je vzbudila splošno sočutje v Ljubljani, zlasti pa sočutje, da se je zavrel pri življenu.

Starši otrok, ki imajo radio aparate doma, pa bodo lahko s svojimi otroci v duhovnem stiku, ker bodo oddaje šolskega radia tudi njim doma dostopne.

Prepričani smo, da bo novo ustanovo šolskega radia v dravski banovini pozdravila s simpatijo vsa javnost, da jo bo podprtja tudi z nabavo radio aparativov za šole, kadar bodo šole potrkle na merodajne korporacije ali poedinec ter bo s tem zagotovila mogočen razmah tej novi ustanovi v blagor lepo bodočnosti naše mladine in našega naroda.

uprava je izročila izvedbo šolskega radia Jugoslovenskemu učiteljskemu udruženju — sekcijsi za dravsko banovino, kakor ima šolski radio v Beogradu v oskrbi tamošnja sekcijska JUU. V odseku so zastopani solniki vseh kategorij šolstva, zastopnik Radio postaje in strokovnjak univ. prof. g. ing. Osana.

Od gg. učiteljev in profesorjev je odvisno, kako se bo izkoristila ta nova pridobitev za šolo, mladino in ljudstvo. Mnogo je uspeh odvisen tudi od gg. šolskih upraviteljev.

Da bo uspeh tem večji, prosimo vse gg. šolske upravitelje in tudi vse gg. učitelje in profesorje, ki imajo radio aparate z zvočnikom, da prenesejo v dnebi šolske oddaje svoje aparate v šole in pribede oddajo za mladino svoje šole. To velja za one kraje in one šole, ki se nimajo svojih radio aparativov. Šole pa, ki imajo že svoje radio aparate, prosimo, da zberejo mladino v urah oddaje šolskega radia v skupni dvorani in izvedejo predvajanje šolske oddaje.

Emile Gaboriau:

75

Vampirji v letemesta

Roman

— Gotovo ti je bila všeč. Zelo lepa je, visoke postave, temnolasa, dokaj močna, čudovito lepo raščena tako, da lahko pričakuješ od nje krepke potome. Se ti ne zdi tako?

— Da, zares, — je odgovoril Norbert, ne da bi vedel, kaj govoriti, — zdi se mi... da, če se ne motim... Seveda, saj je skoraj sploh nisem opazil.

— To nič ne de.

— In vendar, oče...

— Počakaj. Prepustim ti v gradu stanovanje in tu prezivita medene tedne. Skrbel boš, da bodo čim prej končani. Twojo ženo seznamim kmalu z našimi obitaji. Prepričan sem, da bo čez leto dni že pametna, previdna in varčna gospodinja, ki bo nakopičila našim potomcem čim večje premoženje. Ko jo privapiva tako daleč, zakleneva stanovanje in ti oblečeš zopet delovni suknjič.

Norbertu je še vedno zapiralo sapo.

— Kaj pa, če bi mi gospodična de Puymandour ne bila všeč? — je vprašal plaho.

— No?

— Če bi vas prosil, da bi me ne silili v zakonski jarem, ki bi pomenil zame največjo nesrečo?

Vojvoda je skomignil z rameni.

— To so otročarje, — je odgovoril. Ta zakonska zveza ti mora biti po volji in konec besedi.

— Oče!

— Zdi se mi, da bi mi rad ugovarjal. Kaj oklevaš?

Pred pol leta bi bil Norbert sklonil glavo, zdaj je pa moral braniti svojo srečo. In izbral je ves svoj pogum in odgovoril:

— Ne, ne oklevam.

Vojvoda brez pogojne sinove pokorščene, vojvoda ni dobro razumel pomena tega odgovora.

— Tako je torej vse v redu. Jutri te odpeljem v Poitiers, nakupim ti oblek in perila, v nedeljo bova pa obedovala pri Puymandourovih.

Norbert si je bil toliko opomogel od presenečenja, da je lahko trezno premislil, kaj pomenijo očetove besede. In obšla ga je groza.

— Oče, — je začel, — odveč bi bilo hoditi jutri v Poitiers...

— Kaj praviš?... Kaj hočeš reči?

— Ne morem ljubiti gospodične de Puymandour, oče, in... ona nikoli ne bo moja žena.

Vojvoda je bil že dolga leta vajen, da je sin izpolnil vsako njegovo željo in zato je zdaj kar strmel. Na vse je bil pripravljen, toda kaj takega ni pričakoval.

— Kaj si znored? — je zaklical na sina. — Ali pa ne veš, kaj govoristi.

— Vem dobro.

— Premisli, sin!

— Vse sem že premisliš.

— Jaz pa pravim: ubogaj!

Norbert je vstal in odgovoril z drhtnim glasom:

— Ne, nočem ubogati!

Odgovorito tako je bilo z njegove strani junaštvo. Poznal je svojega očeta in dobro je vedel, kako strašna je njegova jeza, kadar prikipi do vrhunca.

Vojvoda, ki je bil navadno zelo rdeč, je postal bled ko zid.

— Jarnidieu! — je zakričal z groznim glasom, — od kod ti prednost nastopiti tako odločno proti meni?

— Imam jo, od kar zapovedujejo očetje krivne reči.

To je bilo več, nego je mogel vojvoda de Champdoce prenesti. Zamahnil je s palico, planil nad sina in zakričal:

— Jarnitonere! Ti si drzne nasprotovati mi!

Vendar pa ni udaril s težko palico, ki je bila v roki človeka njegove sile nevarno orožje, temveč jo je vrgel proč in zakričil s hripavim glasom:

— Ne... Ne udarim Dompaira de Champdoce!

Potem je zgrabil sina z vrat in ga odvlekel ali bolje rečeno odnesel v sobo v drugem nadstropju gradu, kamor ga je vrgel in zaklenil za seboj vrata. Pred odhodom je še zagodnjal:

— Štiriindvajset ur imaš časa za razmišljanje, če se hočeš oženiti s tisto, ki sem ti jo jaz izbral.

— Nikoli! — je odgovoril Norbert.

— Nikoli! Nikoli!

Toda vojvoda teh besed ni več sli-

šal, ker je bil že na stopnicah. Norbert je ostal sam, bil je jetnik pod očetovo streho.

V tem hipu je bil res vreden energične Diane in če je pomisli, kaj je pravkar storil za njo, jo je ljubil še tiščokrat bolj.

Sedel je v naslanjač. Pri srcu mu je bilo lahko in prijetno, kakor že dolgo ne. Vendar se pa misli na očeta niso dale odgnati. Slutil je, da oče besni, in v tem se ni motil.

VIII.

Na Daumanovo delavnico je nekdo potrkal. »Prosto!« je zaklical.

Bila je ona, bila je res gospodična de Sauvebourg. Prišla je počasi in ne da bi sploh odgovorila na petolizniški »prezidentov« pozdrav; nimogrede ga je pogledala in omahnila v naslanjač.

Nasvet mi je potreben, — je zamrmrala. — Čujte! Pred dobro uro...

Dauman je otočno priklimal z glavo, rekoč:

— Žal, vse mi je znano.

— Vi veste?

— Da je gospod Norbert zaprt, da, gospodična; da ste srečali v bivronskem gozdu vojvodo de Champdoce. Znano mi je celo, kaj ste rekli vojvodi.

Diano je obšla groza.

— Kdo je vam vse to povedal? — je zajecjalja. — Kdo?

— Drvar, ki je prav kar odšel. Ah, gozd je izdajalski!

— Potem takem sem pa izgubljena! — je vzduhnila Diana.

Toda Diana se ni mogla udati kar tako, brez boja. Zgrabila je Daumanja za roko in ga na vso moč stresla, rekoč:

— Ni še vsega konec!... Norbert bo kmalu polnoleten; upre se očetu, jaz hočem tako. Ali bi ne mogli poskusiti...

— Kaj pa?

— Eh, kaj vem? To morate vedeti sami. Kaj storiti? Govorite; pripravljena sem na vse.

»Prezident« se je na videz zelo ustrail Dianine odločnosti.

— Za boga, pomirite se, gospodična, govorite tiše! — jo je miril. — Ah, vi ne poznate vojvode de Champdoce, to se vidi...

— To pomeni, da se ga bojite.

— Da, gospodična, zelo se ga bojim, priznam. Ah, kakšen človek je to!

Madžarski vampir v Ameriki

Strašni zločini, ki spominjajo na krvavo delo Bele Kissaa v mestecu Czinkoti

Na neki farmi v Nevadi so odkrili sledove strašnih zločinov. Našli so več dobro zalotnih pločevinasti posod, v katerih so gnila ženska trupla. Morilec je umoril več žensk in zabrisal sledove svojih zločinov s tem, da je spravil trupla svojih žrtev v pločevinaste posode in jih dobro zalotal, da bi se smrad gnijočih trupel ne mogel širiti iz njih. Farmar sam kot morilec ne pride v poštev in tako preostaja samo verjetnost, da je bil zločinec med njegovimi delavci ali pa se je priklatil z druge farme in je svoje žrteve samo zakopaval tam, kjer so jih našli. Ljudje še dobro pomnijo, da je bival pred leti v bližini farme mož, ki je živel samotarsko živiljenje in se je zdel še takrat vsem sumljiv. Priklatil se je bil iz Avstralije, čez nekaj let je pa nenadoma in brez sledu izginil, kakor je bil prišel. Najbrž je moril ženske on. Sledove njegovih zločinov so odkrili še sedaj, ko so kopali temelje za novo hišo.

Način, kako so bila trupla umorjenih žensk skrita, spominja na madžarskega vampirja Belo Kissaa, ki je bil pred vojno splošno spoštovan mož v madžarskem mestecu Czinkoti, ob mobilizaciji pa je moral k vojakom. V njegovi vili, kjer je stanoval sam, so našli več pločevinasti posod, v katerih je gnilo 12 ženskih trupel. Kiss se je seznanil z mnogimi dekleti in vdovami, ki bi se bile rade omozile. Jemal jih je k sebi v začetku kot gospodinje. Vse po vrsti so brez sledu izginile in Kiss je pravil sosedom, da jim služba pri njem ni ugajala, pa so še služit drugam. Nihče ni iskal teh žensk, ker nihče ni mogel misliti, da bi jih bil Kiss umoril.

Ko so proti koncu julija 1914 odkrili grozne zločine, policija ni mogla izslediti vampirja, ker je bil kot narednik na srbski fronti. Pozneje je Bela Kiss brez sledu izginil. Oblasti so mislile, da

je na bojišču padel, toda njegovega trupla niso nikjer našli. Njegovi tovariši so pravili, da so Srbi Kissaa ujeli in da se je dal najbrž rad ujeti, ker je bil zvezdel, da so prišli njegovim zločinom na sled. Bal se je zasužene kazni in dal se je ujeti, mislec, da bo s tem ušel roki pravice.

O njegovem poznejšem živiljenju krožijo najrazličnejše fantastične vesti. Biši legionari iz tujске legije pripravljajo, da so videli Kissaa v tujski legiji v Alžiru, od koder je leta 1925 počel. Ni izključeno, da je prišel v Ameriko, kjer je pod tujim imenom svoje zločinske početje nadaljeval. Pločevinaste posode pričajo, da gre najbrž za Kissovo delo. Ni pa tudi izključeno, da se je pojavil nov vampir, ki je morda pred vojno čital o Kissovih zločinah in o načinu, kako je madžarski vampir skril trupla svojih žrtev, pa ga je hotel posnetati.

Halloween

Predvečer Vseh svetih je v Ameriki halloween, skrivnostni čarodajni večer, ko lezejo iz grobov okostniki in strahovi, ko jahajo čarownice na metlih in črnih mačkah, ko zapuščajo netopirji svoje brloge in letajo med ljudmi. Ljudje se našemijo in plešejo, da se pred nastopom zime še enkrat razvedre. Največje veselje imajo otroci. Njim je ta večer vse dovoljeno. Mesta gredo celo tako daleč, da najamejo ljudi, ki pazijo na požarne avtomate, da ne izbruhne kje ogenj, kajti otroci lahko uganjajo po mestu, kar hočejo. Vse, kar so morali čez leto v sebi zatrati, vsa njihova razposajenost in porednost prekipi na dan. Kdor gleda na predvečer Vseh svetih ameriške otroke, ki se nehoti začeli stopiti med nje in postati otrok.

LEP LOKAL

v Gledališki ulici odda takoj Pokojninski zavod za namestence v Ljubljani. 3010

Sveže najnovejše norveško

ribje olje

iz lekarne Dr. G. PICCOLIJA v Ljubljani se priporoča bledim in slabotnim osebam.

IVAN MAGDIĆ

krojač
Ljubljana, Gledališka ul. št. 7, se priporoča za jesensko sezono. 2909

IZLOZBO

in majhen prostor za prodajo iščem za šest tednov za zelo lep božični predmet. Lahko zraven v kaki trgovini ali trafiški Naslov ali dopisi v upravi pod »Jaslice 3019«.

Makulaturni papir kg à Din 4

prodaja uprava, Slovenskega Naroda,

Lovske puške

loberte, browning pištole, pištole za strašenje psov, lovski in ribiški potrebuščine ima vedno v zalogi

F. K. KAISER vuškar.

Ljubljana. Kongresni trg št. 9

LJUDSKA SAMOPOMOČ

Telefon interurban št. 21-31

Podporno društvo za slučaj smrti in doživetja sprejema

vse zdrave osebe v starosti od 1. do 90. leta, in sicer v naslednje do danes obstoječe oddelke:

Odd. A (A/I, A/II, A/III, A/IV)	po 1000 Din podpore
> B (B/I, B/II, B/III, B/IV)	> 2000 >
> C (C/I, C/II, C/III, C/IV)	> 4000 >
> D (D/I, D/II, D/III, D/IV)	> 10.000 >
> E	> 20.000 >

V oddelke A, B, C, D, E se sprejmejo vse osebe od 1. do 50. leta z 2 letno čakalno dobo, v ostale oddelke vse osebe od 51. do 90. leta z 4 letno čakalno dobo. Komur gmotne razmere dopuščajo, lahko pristopi tudi v več teh oddelkov do največ 54.000, ozir. 51.000 Din. Poleg enkratne majhne vpisne pristojbine, ki znaša od 18 Din do največ 150 Din, se plača za vsak smrtni slučaj v odd. A po 50 Din, v odd. B po 1 Din, v odd. C po 2 Din, v odd. D po 5 Din in v odd. E po 10 Din posmrtninah. — Mladoljetni od 1. do 16. leta lahko pristopijo v oddelek A in A/I po 1000 Din podpore za slučaj smrti in doživetja; to se pravi, ako doživijo 21. leto, se jim izplača na roko po 1000, ozir. do največ 2000 Din podpore, istotako v slučaju poprejšnje smrti njihovim staršem